

Nr 429.

Godkänd av första kammaren den 18 juni 1920.

Godkänd av andra kammaren den 18 juni 1920.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 1 mom. 2 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 40.)

Till Konungen.

I en den 19 december 1919 dagtecknad proposition, nr 13, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

Förordning

om ändrad lydelse av § 1 mom. 2 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning.

Häri genom förordnas, att § 1 mom. 2 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning skall erhålla följande ändrade lydelse:
Bihang till riksdagens protokoll 1920. 14 saml. Nr 429—431.

§ 1.

Mom. 2. Mantalsskrivningen förrättas å landet och med nedan angivet undantag i stad, där magistrat ej finnes, av häradsskrivaren. Prövas på grund av fögderiets utsträckning eller folkmängd häradsskrivaren icke kunna inom föreskriven tid medhinna mantalsskrivningen inom fögderiets samtliga distrikt, äger Konungens befallningshavande förordna landsfiskal eller annan lämplig person att verkställa själva mantalsskrivningsförrättningen i ett eller flera distrikt. Bestämmelser om sådan särskild mantalsskrivningsförrättares rätt till ersättning för uppdragets utförande meddelas av Konungen.

I stad, där magistrat finnes, verkställles mantalsskrivningen under magistratens tillsyn av den tjänsteman, vilken debiteringen av kronoutskylderna åligger eller till vars befattning förrättningen enligt särskilt meddelade föreskrifter hörer.

Konungen må på framställning av stadsfullmäktige eller allmänna rådstugan i stad, där magistrat ej finnes men där i avseende å debitering, uppbörd och redovisning av kronoutskylder i tillämpliga delar skall gälla vad i fråga om stad med magistrat är stadgat, förordna, att för sådan stad jämväl vad i denna förordning sägs med avseende å stad med magistrat skall äga motsvarande tillämpning.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1921.

Genom proposition nr 12 har Kungl. Maj:t förelagt riksdagen förslag till ändring av §§ 54 och 56 i förordningen om kommunalstyrelse i stad, vilket förslag avsett att på visst sätt ordna magistratsförvaltningen i städer under landsrätt.

Till ovan omförmälda statsrådsprotokoll över finansärenden har chefen för finansdepartementet meddelat, att den ordning för landsrättsstädernas förvaltning, som Kungl. Maj:t med nyssnämnda proposition nr 12 avsett att möjliggöra, förutsatte även ändring i mantalsskrivningsförordningen. Den nu föreliggande propositionen innehåller förslag till den ändring i mantalsskrivningsförordningen, vars sammanhang med propositionen nr 12 departementschefen sålunda angivit. Propositionen nr 12 är numera, på sätt riksdagen i skrivelse nr 57 tillkännagivit, bifallen. Emellertid sammanhänger med nu omförmälda propositioner även

Kungl. Maj:ts med propositionen nr 14 avgivna förslag till lag om ändrad lydelse av 1 § utsökningslagen i syfte att åt städer under landsrätt bereda möjlighet att inrätta eget exekutionsväsende. Sistnämnda proposition har emellertid icke blivit av riksdagen bifallen, vilket riksdagen i skrivelse nr 159 tillkännagivit.

Riksdagen har funnit frågan, huruvida i sakernas nu inträdda läge de genom propositionen nr 13 föreslagna ändringarna i mantalsskrivningsförordningen äro påkallade eller icke, vara av natur att böra genom Kungl. Maj:ts försorg utredas; och har följaktligen Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 13, med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 1 mom. 2 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning, icke föranlett någon riksdagens åtgärd.

Vilket riksdagen härmed får för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva.

Stockholm den 18 juni 1920.

Med undersätlig vördnad.
